

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 58 (2283)

Велико Търново, събота, 14 май 1966 г.

Цена 2 стотинки

РЕШАВАЩИ ДНИ ЗА БОГАТ УРОЖАИ

от Никола КУШЕВ
секретар на Окръжния комитет на БКП

ДНИТЕ на май са решаващи за получаването на богата реколта от всички култури. Каква организация ще се създаде за своевременното окопаване, прореждане, борбата срещу болестите и неприятели на растенията, навременното изсяване на зеленчуковите разсади и полагане на големи грижи за тях, е основното, към което трябва да насочат сега своето внимание общинските партийни комитети и управителните съвети на ТКЗС.

Задачата на Великотърновски окръг да произведе 307 000 тона хляб и фуражно зърно, 16 400 тона слънчоглед, 210 000 тона захарно цвекло, 46 000 тона домати, 10—11 хиляди тона пипер, 13 000 тона лук, над 90 000 тона грозде и други, е напълно реална. В момента селските култури са в добро състояние и в сравнение с миналите години се развиват с 10—15 дни по-рано. А това означава, че жътвата ще започне към 10 юни.

Какво обаче ще приберем от тази обещаваща добра реколта, ще зависи от успешната борба против житната дървеница, от готовността на селскостопанската техника за изпълнението на тази голяма задача. Не може да не изтъкнем с тревога, че ремонтът на комбайните например изостава. От 280 зърноубойни към 11 май са готови за жътва 160. Сериозно изостава в това отношение стопанствата в Ореш, Дъсково, Павлики, Върбовка, Ресен, Полски Тръмбеш и Долна Липница. Изостава се и с подготовката на зърнопопощади, механизирани на процесите при сушенето и чистенето на зърното.

Сега и пролетните култури са в добро състояние. По-голямото напрежение през май обаче не бива да става причина, щото за тях да не се полагат необходимите постоянни грижи. В по-голямата част от стопанствата на окръга вече е създадена добра организация на работа. Положителен е примерът на ТКЗС в Сушица, което бе едно от изоставащите стопанства миналата година. Хората излизаха късно на работа — след 8 часа, прибраха се рано — до 17 часа. Културите им бяха винаги в плевели. През та-

зи година положението е друго. Благодарение на взетите от Общинския партийен комитет и ръководството на стопанството мерки, работата започва сега от 7 часа. Подобрен е значително трудовата дисциплина. В добро състояние са културите на стопанството.

Не така постъпили в ТКЗС — Драганово. Тук, както и през миналата година, работата изостава. Много късно проредили захарното цвекло. Захвърнали с разсаждането на тютюна, зеленчуците. Трудовата дисциплина е лоша, а не се вземат никакви мерки. Подобно е положението в някои от съставните села на стопанството в Стражица. Изостава с прилагането на извешти агротехнически мероприятия стопанството в Бяла черква.

Редица задачи, от недоглеждане и неправилно разбиране, се осъществяват със закъснение. В повечето стопанства например късно започна косенето на ръжта. Не можа да се оползотвори зелената маса. Не се и слагаха. Освободените площи не се засяха своевременно с царевица. Поради лошокачествено окопаване, стопанството в Михалци не може да засее площта с царевица. Подобно е положението и с люцерната. Захвърнали първият откос. Никъде не се шербува след него. А това е важно мероприятие за увеличаване добивите от люцерновите площи, които за окръга са все още недостатъчни.

Фуражният грах се развива много добре. Сега е в масов цъфтеж. Но на много места е полегнал. Целесъобразно е такива посеви да се окосят и слагат, а местата по-скоро да се засеят с царевица за зърно и зелено подхранване.

В чест на Деветия конгрес на БКП сега кооператорите разуриват нови резерви. Набелязват се допълнителни мероприятия за увеличаване на приходите. Необходимо е, обаче, да се обърне особено внимание на вторите култури, като зеления фасул, карфиола, късните домати, коринишките, късното зеле, за изкупуването на които има неограничени възможности.

За по-успешното решаване

на фуражно-зърнения проблем на местата на ечемика и пшеницата Сан-Пасторе на площ от 15—20 хиляди декара трябва да се засеят царевица за зърно от сорта Вир—42. Необходимо е отсега да се помисли за по-бързото освоение на мелодичният звън на всички църковни камбани в старопрестолния град Бяла Черква. От Царевец край Паметника на Велювата дънера, край Паметника на Обесените, след полагането на венци, в строен ред пи-

Изоостава се в окръга с изсяването на средноранните домати и пипера. Недостатъчни са грижите за ранните домати. А за всеки тон домати за преработка, предаден до 15 август, се дава значителна премия. Стремелният за получаване на повече продукция трябва да се разгаря непрекъснато във всеки кооператор, стопански ръководител и специалист.

За сръчно изпълнение на задачите в селското стопанство е необходимо общинските партийни комитети и другите организации да използват най-разнообразни форми на масово-политическа работа. Да подобрят ръководенето и отчитането на социалистическото съревнование, движението за комунистически труд, работата на радновъзлите. Умело да се използват както моралните, така и материалните стимули. Полезно ще бъде на съвместни събрания на първичните партийни организации, организациите на БЗНС, Комсомола да се отчете как комунистите, земеделците и комсомолците се борят за изпълнение на дадените обещания.

В чест на Деветия конгрес на БКП всяко стопанство, всяка производствена единица следва да се яви с изпълнено обещание. Богатият урожай, изпълнението и призоването на плановете и обещанията се решават сега. Ще осъзнаем ли добре това и ще сторим ли всичко необходимо!

ОТПЪТУВАХА ЗА МОСКВА

В четвъртък, 12 май, сутринта от Велико Търново тръгна на път за великата Съветска страна българи представителна група от млади механизатори и селскостопански специалисти от окръга. Това са неуморните и упоритите, най-достойни представители на републиканското съревнование „Техниката — с пълна мощ“, организирано от Комсомола. За всекидневния труд, за любовта си към земята и машините те добиха правото да посетят Световното изложение по селскостопанска техника, уредено от 16 до 29 май в Москва.

И механизаторите Коста Зарзалиев от Долна Оряховица и Йордан Дамьянов от Обединение, и зоотехникът Първан Чукуров от Чапаево, и инженерът при ТКЗС в село Камен Йото Георгиев — всичките 56 души от различни краища на окръга, заедно с достойните представители от други окръзи в страната, там ще имат възможност да се запозна-

ят с най-новите изобретения в селскостопанската техника, представени на изложението, да разгледат приказните съветски градове Москва, Ленинград и Киев, да почувствуват най-непосредствено близостта и дружбата на съветските хора.

НА СНИМКАТА: Писателите Вълко Раковски, Антон Дончев, Никола Фурнаджиев, Димитър Пантелеев, Николай Марангозов и Пеню Гаджев.

Част от делегатите в дружески разговор преди заминаването във Велико Търново.

Започна Окръжният пионерски сбор

ПОТЪНАЛ в зеленина, дрянtimer Царевец снощи при вечер беше огласен от петте хиляди детски гласове на пионерите участници в IV окръжен пионерски сбор на тема: „Априлици, подвигът ви грее в слава и за дела велики вдъхновява!“.

И нищо, че зад могъщия купол на хълма се гурпаха нови дъждовни облаци, че дрянtimer зидове още не бяха изсъхнали от поливния дъжд. Бодри и вдъхновени, пионерите започнаха от тук своя марш. Изстрел от пушка и мелодичният звън на всички църковни камбани в старопрестолния град Бяла Черква. От Царевец край Паметника на Велювата дънера, край Паметника на Обесените, след полагането на венци, в строен ред пи-

онерските колонии нахлуха в площад „9 септември“.

На официалната трибуна с башински привлекателна усмивка прие участие в IV окръжен пионерски сбор на тема: „Априлици, подвигът ви грее в слава и за дела велики вдъхновява!“.

И нищо, че зад могъщия купол на хълма се гурпаха нови дъждовни облаци, че дрянtimer зидове още не бяха изсъхнали от поливния дъжд. Бодри и вдъхновени, пионерите започнаха от тук своя марш. Изстрел от пушка и мелодичният звън на всички църковни камбани в старопрестолния град Бяла Черква. От Царевец край Паметника на Велювата дънера, край Паметника на Обесените, след полагането на венци, в строен ред пи-

онеските колонии нахлуха в площад „9 септември“.

На официалната трибуна с башински привлекателна усмивка прие участие в IV окръжен пионерски сбор на тема: „Априлици, подвигът ви грее в слава и за дела велики вдъхновява!“.

И нищо, че зад могъщия купол на хълма се гурпаха нови дъждовни облаци, че дрянtimer зидове още не бяха изсъхнали от поливния дъжд. Бодри и вдъхновени, пионерите започнаха от тук своя марш. Изстрел от пушка и мелодичният звън на всички църковни камбани в старопрестолния град Бяла Черква. От Царевец край Паметника на Велювата дънера, край Паметника на Обесените, след полагането на венци, в строен ред пи-

Пионери от училище „Бачо Киро“ — Бяла черква, участници в Окръжния пионерски сбор.

ДНИ НА ЛИТЕРАТУРАТА

ТЕ ПРИСТИГНАХА в четвъртък, като очаквани, скъпи гости. Между тях са Никола Фурнаджиев, Николай Марангозов, Димитър Пантелеев, Вълко Раковски, Орлин Орлинов, Пеню Гаджев, Върбан Стаматов. Към групата са и пристигнали отдалече Камен Зидаров и Антон Дончев.

Кратък отход и... разходка из неповторимото Велико Търново, до Арбанаси, разглеждане новата експозиция на Музея на Втората българска държава. Колко е половин ден! Неусетно вървят часовете и ето, време е за литературното четене в Дома на Народната армия. Тук вече отива салонът и пълнен с почитатели на литературата. Залата се дъх, смъчкават се всички, да избухнат след всяко прочетено произведение бурни и дълго не стихващи ръкопляскания. Това е от сърце. То сякаш казва: „Идвайте по-често! Бъдете винаги добре дошли! Благодарим!“

Другият ден започна със среща в кабинета на председателя на изпълкома на Градския народен съвет инж. Неодяло Калпакиев. Той запозна гостите с перспективите за развитието на града. Инж. Калпакиев сподели мисли и по прочуваните и разпространените работи на историческите хълмове Царевец и Трапезица, където предстои да се правят не малко, както и по други проблеми на града и неговите околности, които ще го направят по-привлекателен и по-посетителен.

Гостите проявиха жив интерес към това, как ще се подходи към реставрацията. Дори се подготвиха идеи за изграждането на Царевец като комплекс, който трябва да внушава пряко, а не само да остане едно възбуждащо. Размениха се мисли и за това къде и какви паметници ще бъдат издигнати, за традиционните тържества на Царевец, за срещи на писатели, като напри-

мер „Велико Търново в българската литература“ и др.

Това беше една полезна среща, един делови разговор за хубавото бъдеще на Велико Търново.

Но... време е да се тръгне за втора среща през този ден — за литературното четене пред студентите от ВПИ „Братя Кирил и Методий“. В аудитория №1 вече чакат с нетърпение.

Появата на писателите среща пласналата вълна на вълнореза в аудиторията. Изключително сръбчно четене!

Мило тържество беше и посещението на писателите във Втората политтехническа гимназия. Незабравим ще остане този ден и за трудовете се от Полски Сеновец, където вечерта се състоя третото поред за деня литературно четене.

Днес от 9 часа гостите имат среща с членовете на Литературния кабинет и ще отпътуват за столицата.

Илия МОНОВ

Б. Р. Днес във Велико Търново пристигат група композитори, които ще имат редица срещи с великотърновската музикална общественост.

Архитекти от Балканските страни

На 12 май скъпи гости на Съюза на архитектите и на ГНС — Велико Търново бяха делегатите на националните съюзи и дружества на архитектите от Румъния, Югославия, Гърция, Турция, Албания и на Изпълнителния комитет на Съюза на архитектите в България. Участието в първата конференция на архитектите от балканските страни в София. След съвещанието посрещане и приемствата, придружени от председателя на изпълкома на ГНС инж. Неодяло Калпакиев и архитекти от Велико Търново, гостите разгледаха забележителностите на града. Особено впечатлението им направи общата панорама на старата и новата част на града, гледана от Света гора.

На кратката творческа среща пред гостите беше проектиран цветен филм за Арбанаси. Ценни мнения и предложения за по-нататъшното изграждане и оформление на старинната част дадоха ръководителите на делегациите на Румъния — проф. арх. Густин, на Албания — арх. Е. Доби и председателят на САБ — арх. Г. Стоилов, а така също и арх. Трипоуляк от Гърция, арх. М. Королуня от Югославия и проф. арх. Р. Бейру от Турция. Арх. Валентина Пистолотти от Тирана (дипломирана в София) сподели, че тя и колегите ѝ, заедно с красивия албум за Велико Търново, ще отнесат в своите страни от трепета и обичта, с които българските архитекти работят за този чуден град.

арх. ТУНЕВ

НА КОЕ СТЕ МЯСТО?

СВЕДЕНИЕ за получената средна и обща продукция към 1 май 1966 година в ТКЗС и ДЗС на Великотърновски окръг

ТКЗС	Средна мякоплодност от фура. крава	Крава мякоплодност спрямо същия период на 1965 г.	Средна посевност от кокошка-носачка	Яйца всички спрямо същия период на 1965 г.
1. Моравя	985	93.7	—	183
2. Алеково	960	115.7	59	183
3. Стражица	935	100.5	52	99
4. Овча могила	924	101.6	62	100
5. Павлики	908	97	61	134
6. Горна Студена	873	109.4	52	134
7. Полски Тръмбеш	866	109.8	—	84
8. Коаловец	863	112.8	68	133
9. Върбовка	863	120.4	60	95
10. Д. Липница	821	121.8	70	179
11. Д. Оряховица	819	126.1	61	122
12. Б. черква	790	111.1	65	128
13. П. Сеновец	786	107.9	66	131
14. Карансен	788	109.7	58	114
15. Михалци	774	105.4	67	93
16. Книфаево	768	136.6	—	—
17. Сушица	704	120.8	65	120
18. Асеново	691	110.9	65	120
19. Обединение	677	103.3	69	110
20. Камен	672	86.2	74	70
21. Лясковец	669	105.4	75	121
22. Ресен	667	92.3	—	—
23. Джулуняци	631	106.4	—	—
24. Ореш	626	110.8	—	—
25. Дъсково	624	104.7	—	—
26. П. Тръмбеш	603	113.4	—	—
27. Драгомирово	590	100	75	136
28. Страхилово	558	988	58	133
29. Драганово	558	137.5	—	—
30. Сухиндол	547	83.4	66	101
31. Масларево	542	103.8	70	126
32. Самоводене	532	110	—	—
ОБЩО ЗА ТКЗС:	738	106.2	65	115
ДЗС	—	—	—	—
1. Свищов	1028	118.1	—	—
2. Беброво	835	125.6	—	—
3. Сопот	724	97.4	59	79.5
4. Елена	723	116.1	—	—
5. Златарица	618	123.6	—	—
6. Кесарево	592	127	—	—
7. Балван	548	99.2	—	—
8. В. Търново	507	134	—	—
9. Церов кория	484	101.3	—	—
10. Буйновци	447	191.3	—	—
11. Константин	446	111.4	—	—
Общо за ДЗС:	703	115.1	30	79.5
Общо за ТКЗС и ДЗС:	724	107.5	65	115

С влака на мира и дружбата

На Витебската гара в Ленинград — митинг на дружбата.

ДЕСЕТ ДНИ НА СЪВЕТСКА ЗЕМЯ

ВЕЧЕРТА на 27 април 1966 година се откроява сред другите вечери в новата летопис на старопрестолния град Велико Търново. Отколе централната гара на града не е била изпълнена от толкова много ентузиастични хора, хора в сърцата на които прелива радост, на лицата разцъфват усмивки, в очите искри щастие.

... Превалия полунощ. В купетата на луксозния светски експрес са се настанили удобно вече 332-та участници във Влака на мира и дружбата, организиран от Градския комитет за защита на мира и „Родинатурист“ — Велико Търново. В гърдите на всички гори един пламък, съзнание, то възбужда една мисъл, твърде една воля — да бъде чед Родината и родната планета мир, да грее спокойно ясен слънце, да бъдат в мирен труд щастливи дните на младостта и на старостта. С такива чувства ние тръгваме към великата Съветска страна, верен и сигурен защитник на световния мир.

Погледни в очите на партийния работник Милчо Христов, на тъкачката Недка Стоянова, на младия инженер Розин Тодоров, на юриста Георги Георгиев, на пощенската служителка Мара Михайлова — от Велико Търново, на полувълния бригада Борис Миланов от Раданово, на звънкода Петър Енчев от Клифареве, на медицинската сестра Райна Статева от Стражица и виж не гори ли в очите на всички един и същ огън?

... Влакът на мира и дружбата, украсен със знамена и плакати, потегля на Север. Родна Мизия разтваря нежно майчински пази и пропуща своя пратеник, закличен с най-хубавата китка от българска обич за съветските братя-освободители.

Преминал през Моста на дружбата, прекосил Румъния, вечерта на 28 април Влакът на мира и дружбата пресича при Унгени границата на великата Съветска страна. В миг ти чувстваш как твоето сърце, срещало искрените погледи и усмивки на съветските братя, изпълва нещо голямо, топло и по твоите бузи се търкулват слъзи на радост, на възторг и умиление.

Нощ е, а никой не заспива. Изправени до прозорците, всички дълго се взира в океана на нощта, където като спасителни маяци трепкат неспокойните светлини на съветски села и градове. Утрото идва с нови радости. Експресът все по-устремно ни отнася на Север към града на великия Ленин — града-герой Ленинград. Сърцата се възбуждат. И на Витебската гара в Ленинград това възбуждане става още по-силно. ... С музика и цветя, с топли братски прегръдки, с усмивки и радост ни срещат ленинградци. С много топлота и обич са изпълнени приветствените слова и на Карл Карлович, и на Александър Димитров, и на Ана Михайлова, представители на Дружеството за съветско-българска дружба и Комитета за защита на мира в Ленинград.

Изразявайки радостта и благодарността на 332-та участници във Влака на мира и дружбата, водачът на влака Милчо Христов топло приветства ленинградци.

му и умно чело.

И срещата на дружбата с московските борци за мир и дейтели на Дружеството за съветско-българска дружба остави дълбоки спомени у нас. Не стихаха бурните възгледи: „Вечна дружба!“, „Вечна дружба!“. А песните на Тамара Сорокина, на Александра Стриженко сякаш и сега се разлизват и галят нашите сърца.

С не по-малка тържественост и затрогващо ни посрещане и хората от столицата на Украйна — Киев. Оная братска обич, любов и дружба, която възбужда през всяка минута в Ленинград и Москва, прозвуча с не по-малка сила и в думите на Михайло Гершун — отговорен секретар и Алексей Полтораки — заместник-председател на Украинския национален комитет за защита на мира, по време на митинга при посрещането ни.

Киев, цял потънал в зеленина — в паркове и градини, ни потъква със своята красота. Ние ходихме улиците и парковете, разглеждахме паметниците на културата и записвахме дълбоко в нашата памет образа на украинската столица, наливахме в сърцата си от голямата обич на украинските братя.

Последни часове в Киев. Прощална вечер на дружбата. Сърдечни слова от киевчани и великотърновци. Песни от украински артисти. И отговор — песни от великотърновци — Маргарита Велчева, Райчо Недялков...

Изпращането на киевската гара се превърна в непланиран тържествен митинг на дружбата. Лауреатът на Втория републикански фестивал, носител на сребърен медал — хорът на образцовото народно читалище „Надежда“ — Велико Търново, участва във Влака на мира и дружбата, който се представи достойно на вечерта на дружбата в Ленинград, със заведено майсторство и възторжено изпълнение много руски и български песни.

Киевската вечер на 6 май завършва. Влакът на мира и дружбата потегля за Родина. Той отнася 332 български сърца, прелъпени с благодарност, признанието и обич, 332 чифта просълзени от радост очи, 332 души с високо вдигнати за прощане приветръце.

Благодарим за сърдечното ви гостоприемство, съветски братя! Благодарим ви за она тялото и обич, с които ни обгърнахте на братска съветска земя!

Благодарим и на вас един-десет екскурзоводи — Тамара, Надя, Оля, Ира, Нина, Людмила, Рима, Антон, Юрий, Тимофей и Михаил, които щедро раздавахте частици от вашите сърца, за да бъдат дните ни на съветска земя по-редостни и щастливи!

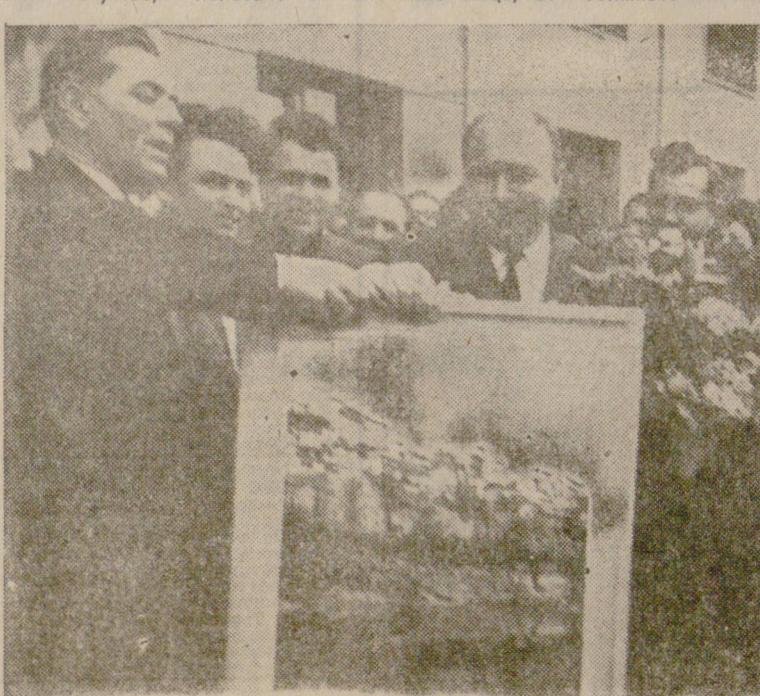
Благодарим ви, съветски братя, за вашата искрена обич и дружба! На нея ние отговаряме с нашата кристално чиста българска обич!

Генчо МУСИНСКИ

Разлив, Колибата на Ленин.

СЪВЕТСКИТЕ ХОРА

ГАРА УНГЕНИ! Още от тук ни обляхва със своята красота и привлекателност един свят-мечта. Едва ли е останал в някое купе дори един от 332-та участници във влака на мира. Всички, въпреки напредналите вечери, сме навън — по пероните, пред павилионите, в приемното здание. Мълчим се вече да навлигаме в атмосферата, завързваме разговори, за да проверим познанията си по руски език...

Посрещането на участници във Влака на мира и дружбата на Киевската гара

Москва. На поклонение пред Мавзолея на Ленин.

НАВСЯКЪДЕ НИ НАРИЧАХА „БРАТА И СЕСТРИ“

КАТО ЧЕ с топлотата на своите длани, с дъха си ленинградчани бяха разпукнали пътиците на момината съзвездия, бяха ги приготвили, за да срещнат нас — участниците във влака на мира и дружбата от Великотърновски окръг...

И тук, сред множеството ленинградчани, видях познато лице. Познавах — от преди месеци, месеци и половина. През март — бяха на гости на своята българска сестра Елена, както сама ми каза тогава. Но да срещна на ленинградската гара калининградчанката Зоя Каркачова — за мене беше повече от изненада. Тази жена беше прелетяла стотици километри, беше понесла и тя букет от момини съзвездия и дошла за нова среща със своите близки приятели от България.

— Стефан! — викаше Зоя и със светнали очи си пробиваше път сред множеството. — Стефан, мой брат, пристигна значи! — поздравяваша Зоя се притисна до братя на своята българска приятелка, участник във влака, и заедно тръгнаха с всички. Зоя скоро стана позната на цялата група, в която беше Стефан Косев — зам. директор на Строителния техникум във Велико Търново.

— Какво, лентата ли свършихте? Защо се безпокоите — ето!

И в чантата на Зоя се намираща нова фотоапаратура, писалка и молив, излезли, всичко каквото може да трябва.

— Приятелю, хайде да се снимаме!

— Защо се тревожите? Аз ще ви покажа адреса, който ви трябва... Уж се оправям добре в Ленинград...

И ако само човек внимателно се вгледаше, щеше да види, че едното ѝ стъпало е пристегнато с бинт, но за българските си приятели Зоя беше окончателно забравяла болката в крака! През всичките часове на престоя в Ленинград тя беше с нас. Срещаше я сутрин още със ставането в халата на хотела, оставяше я вечер при прибирането в стаята, също в хотела. Тя имаше стави български приятели, заради които беше дошла, а спечели и десетки нови.

Самолетът ѝ отлиташе малко

преди нашия влак. Развъглявана, тя изтича по стълбата на хотела „Октябърски“, спря се за миг, помахаша с ръка на българите, които я изпращаха, и подвикна:

— До нови срещи, скъпи мои!

Тя вървеше. Тръбваше да прелети пак стотици километри, за да я свари утрото на 3 май на нейния трудов пост. В Калининградския съдормонентен завод сутринта, както всякога, щеше да стане на мястото си и електротехник Зоя Каркачова.

ПО НАШИЯ ПЪТ в Ленинград, Москва, Киев те бяха много — Зоя, Наташа, Люба. Къде можеш изброи всички, които искрено приятелство беше довел през дългите разстояния на необятната руска шир, за да се срещнат с българските си приятели, които знаеха или от предишни срещи, или даже са мо от писма!

Навсякъде ни наричаха братя, скъпи братя и сестри. Така се обръщаха от официалните трибуни. Развъглявана произнасяха тези слова, когато ни виждаха в метрото, когато сядяхме в такситата и автобусите, когато просто вървяхме по улиците или стояхме в китните паркове на Киев. България — Шипка, България — Георги Димитров, България — наши братя... и не притиха и топло започнаха разговор, като със стари познати.

... Влакът лети, стрелка се. Той ни пренесе през хиляди километри по необятната съветска земя. Нева още носеше пачетата лед, а Днепър беше пишно украсен със зелени ленти на градините и парковете. Но, и на Нева, и на Днепър, и на Москва-река ние срещнахме хората, които неспирно, от все сърце ни зовяха „Братя и сестри“, които като че с топлотата на своя дъх бяха разпукнали пътиците на океан цветя, които ни подаваха я знак на дружба, които с възторг говореха за своите грандиозни мирни планове.

Бл. ИОРДАНОВА

Еабичката в метрото

ТОВА БЕШЕ пак през свободния ни следобед, само че вече в Москва. Към нощта, уморен от многобройните впечатления, от непрекъснатото движение, мечтаех да поседна някъде. Тогава се сетих, че завършваше вторият ден от пребиваването ни в столицата на столиците, а още не бях влизал в метрото. Та можеше ли в Ленинградското да се воза, а в Московското не! А се надявах, докато пътувам, да поседна. На станция „Електрозаводска“ сляхох още по-уморен, защото през всичкото време бях стоял прав във вагона. Преди да взема отбавния електрически влак, седнах на една скамейка в чакалнята. Отрещаша ми влаковете със свистене спираха един след друг, престояваха по няколко секунди и отново полетяваха.

Когато стехох, че няколко минути са напълно достатъчни за почивка, след като има да се разглеждат толкова неща, и направих няколко крачки, за да взема поредния влак, някой леко ме побутна по ръката.

— Гражданино, — обръна се към мен усмихната бабичка, — забравихте този пакет на пейката.

По време на почивката бях оставил на скамейката до себе си подаръците, които бях купил за децата. А при ставането съм забравил пакета. Тръгнал, удивен поблагодарих на старичката, побързах да се кача на електрическия влак и да отнеса със себе си още един спомен от прекрасните съветски хора.

Н. МИНКОВ

НА БОРБА С МАНАТА!

ТЕМА НА ДЕНЯ

ОПАСНА БОЛЕСТ

За лозята е маната. В редица стопанства в окръга, като Сухиндол, Бяла черква, Върбовка, Карансен и други, лозята заема значителни площи и носи повече от 50 на сто от приходите на стопанствата. Затова в тези, а и в останалите стопанства, организирането на борбата с маната има първостепенно значение за опазване на гроздовата реколта.

Сега лозята се развива нормално и се очертава много добра гроздова реколта. Ето защо наред с другите агротехнически мероприятия в лозарството, първостепенно значение има борбата против маната. Според метеорологичните прогнози, през май и юни се очакват много валежи. Това несъмнено ще затрудни борбата с маната и ще създаде голяма опасност при опазването на гроздовата реколта.

Надгледите валежи в периода от 28 април до 1 май в районите на Павликени, Полски Трълбеш, Горна Оряховица, Стражица и Велико Търново създадоха условия за поява на маната.

Щом се открият първите мазни петна, трябва да се започне пръскането, като се употреби 1 на сто бордолозов разтвор, 0.3 на сто пероци, 0.5 на сто агризан или 0.4 на сто куираж.

Най-критичният момент за опазването на гроздовата реколта е по време на цъфтежа. През настоящата година този период се очертава през третата десетдневка на май. Това задължава ръководствата на ТКЗС и ръководствата на ДЗС да организират съгласни пръскания по време на цъфтежа за всеки инкубационен период, а при четири валежи по две пръскания за инкубационен период, като се обърне особено внимание за доброто опрыскване на ресата с 1% бордолозов разтвор. По време на цъфтежа, ако не може да се влезе в лозята в определените срокове, да се пръска със самотел с меден оксидорин 3-4 кг за декар или агризан 3 кг за декар. Необходимо е да се има предвид, че условията за развитието на маната са много благоприятни.

В ПАМЕТТА на всеки, който е посетил Велико Търново в миналото, а и до преди няколко години, оставаха неповторимата и величествената красота на града и... тъжно контрастиращите голи биври около него. Тази панорама вече се изменя. Грижливите ръце на хилядите възторжени жители на старопрестолния град, на работниците от Горското стопанство, заеха зелени губерии, за да покрият и подмладят с тях снагата на Ксифор, Карпала, Дервена, Гарга байр, Трошана и други. Върху площ от около 3500 декара разкриваха корони над милион и седемстотин хиляди фиданки.

Ще спре ли дотук изграждането на зеления пояс, на свежия полък — белите дробове на Велико Търново? Безспорно, това е само един начален подем, на който Поста-новението на Министерския съвет за развитието на града като исторически, културен и туристически даде мощен толък. За изпълнението на една от повелите в това постановление нарочна комисия от Комитета по горите и горската промишленост, Окръжното управление на горите във Велико Търново и горските стопанства разработи смела творческа програма за лесовъдство и озеленителни мероприятия. Тя предвижда само на Ксифор и Карпала да се присади младост на близо 5000 декара. В съседство на пътищата за Варна, Стара Загора и София ще се направят над 1000 декара лесонасаждения. А в съседство с пътя за Русе ще се заселят и реконструират малочислени гори на площ 4000 декара. Това са нови 10 000 декара зеленина!

Възложено е на Окръжното управление на горите във Велико Търново до края на 1970 година да приключи в общи линии лесовъдните и озеленителните мероприятия. Като огромна зелен пояс над 17 000 декара лесопаркове ще се нагиздят около Белокамената снага на Красавица-град. За изпълнението на тази грандиозна програма ръководни-

приятни от самото начало, понеже минималните температури са над 13 градуса и летните спори могат да се образуват в големи количества и да причинят унищожаване на гроздовата реколта в самото начало.

Необходимо е да се води борба и срещу лозовия акар, който през последните години масово се разпространи по винените и десертните лозя в окръга. Пръсканията срещу него трябва да се провеждат двукратно в интервал от 15 дни, като към бордолозовия разтвор или пероци се прибавя по 200 грама келтан или 50 грама морестан за 100 литра разтвор. Пръскането следва да се извършва качествено, не по-късно от два часа след приготвянето на разтвора. Първото пръскане да се извърши и срещу акара.

Срещу оидиума, особено където има огнища, като във Волонд, Дичин, Хотница, Бяла черква и др. борбата може да се води комбинирано чрез прибавка към бордолозовия разтвор на 0.5 на сто тизол, а за едновременно борба — към разтвора на пероци 0.3 на сто да се прибавя и 0.8 на сто тизол.

За успешно водене на борбата срещу маната е необходимо да се вземат бързи и ефикасни мерки, като се организират местни наблюдателни пунктове. Нужно е да се подменят всички разпръсквачи на гръбните пръскачки и ОНК с № 1 и № 2. Вентилаторните приспособления на ОНК за лозя да се монтират или се закупят от Материално-техническо снабдяване — Горна Оряховица, където има на склад. Където е възможно, да се приспособят тракторните пръскачки за малобъемно пръскане, за да се увеличи производителността.

Набавянето на необходимите количества вар, син камък и други препарати следва да стане незабавно, ако още не е сторено.

За да се избегне изгарянето на лозята от хербициди, необходимо е преди започване на пръскането на лозята всички пръскачки и машини грижливо да се измият с калпинирана сода или варно мляко.

Пръсканията на лозята да се организират така, че да завършват за 3-4 дни.

Христо ФЪРТУНОВ

ст. агроном при ДИРЗ

Въпреки огромния напредък на техниката и значителното увеличаване на производството на метали, цимент, пластмаси и минерални горива, значението на дървесината за нашето икономическо развитие не намалява, а напротив все повече и повече се увеличава. Нейното потребление продължава да расте и има вече своя динамика, която предвид и на другите жизнено-съществени функции на горите, не се покрива с податните им възможности.

Следователно, необходимостта от всеотдайни мерки за икономия на дървесина от ден на ден става все по-остра. Тя се очертава все по-определено като задача от първа величина както пред горските стопанства, така и пред дървообработващите, строителните, промишлените и други предприятия. Предмет на дейността на които е дървесината. В такава величина тази необходимост стои и в топлинния баланс.

Безспорни са успехите, които в това отношение се постигнаха през последните години. Колективните в горските стопанства в сравнение с миналото значително повече използват лесосечния фонд. Над 30 на сто от неговата дървесина за строителни материали се отделя като суровина на амбалажното и занаятчийското производство. Дървообработването увеличи производството на фурнир и шперплат. Преминва се към производството и на плочи от дървесни частици. Сега у нас, включително и в нашия окръг, работят и се строят нови заво-

Редовно изпълнява обещанията си в дните пред Деветия конгрес на БКП пресовата бригада „Христо Козлево“ с ръководител Пенчо Петров в пресово-фурнирния участък на мебелното предприятие „Победа“ — Велико Търново.

ПО-ИКОНОМИЧНО И ЕФЕКТИВНО ДА СЕ ИЗПОЛЗУВА ДЪРВЕСИНАТА

ди и цехове, които годишно произвеждат около 120 000 куб. м плочи от дървесни частици и около 45 000 т велапе, а към 1970 година се предвижда това производство да нарасне на над 300 000 куб. м дървесни плочи и над 100 000 тона велапе. С тези производи се създават възможности за голяма икономия на масивна дървесина при изработването на редица детайли, мебели, амбалажи и др. Белези за икономично потребление на дървесина има и в строителството, транспорта и в много други сектори на народното стопанство.

Но всичко това е още много малко. Необходимо е огромна работа за изравняване баланса на дървесината относно потреблението и спрямо възможността на горите. Не ще съмняваме, че мероприятията, които сега се провеждат и ще продължават да се провеждат за увеличаване на горския фонд и на неговата продуктивност, извършано много ще помогнат за това. Главното, обаче, си остава в по-нататъшното издирване на източници за пестене на дървесината от отсичането и на корен до нейното потребление.

При дървообработка ниската сеч, която все още е не-пълно използван резерв. Ус-

тановено е, че оставянето на пълное с височина равна на 1/3 от диаметъра на отсеченото дърво довежда до загуба на дървесина равна на 3-4 на сто от стъблената маса на дървото. Кастренето на стъблата и оползотворяването на клоните и на другите отпадъци при сечта, въпреки успехите досега, още не е в крайния предел. Неоползотворените отпадъци за сега се движат между 10-18 на сто от общата маса на дърветата. Значителни са още загубите на дървесина и при разкрояването на повалените дървета. Допуска се неправилно определяне на подходящите сортировки. В други случаи разяването не се правят перпендикулярно и не се спазват стандартните надмерки. Не е малка загубата на дървесина и от похабяването й при извоза и транспорта. Ето с колко много още задачи трябва да се справят колективите на горските стопанства.

Едно от основните мероприятия за това е усъвършенстването на технологичния процес на дървообработка. Опитът показва, че там, където решително се преминва към новата по-прогресивна технология — сеч и извоз на цели стъбла, или дълги секции с разкрояване на

временен склад, резултатите са добри. Пioniери в нашия окръг по внедряването на новата технология са горските работници от бригадите на Илия Тонков в Горското стопанство — Елена, на Илия Крофеджиев в Буйновци и др. Те не само, че вече по-добре и по-пълно използват дървесината, но дават и по-висококачествена продукция.

В дървообработващите и мебелните предприятия, в амбалажните цехове на промишлените и ТК, които преработват дървесина, съществуват също големи възможности за икономия. Показател за равнището на тяхната работа по използване на дървесината е ранде-манът, респективно обемът на отпадъците от изрезки и стърботини. Но, показател е и качеството на произвежданата от тях продукция за това, защото, освен естетическото значение на качеството, то има значение и за трайността на предмета при неговото използване, а от тук и за икономията на суровина, от която той е изработен. Въпросът в тези предприятия се свежда преди всичко до техническото равнище на производството. Без да отричаме положителното в работата им през последните години, като резултат на реконструкциите и обновяването на технологичните процеси и в техниката, не смятаме, че направеното съвсем не е достатъчно. Затова, защото още се продължава да се бичат трупи без необходимото им пълно предварително сортиране. Допуска се често пъти достатъчна суровина да се похаби или частично обезценява в резултат на неправилно съхраняване, или пък на преработване, неотговарящо по реда на доставката.

Не са малко случаите, когато тези предприятия произвеждат и нестандартна продукция. А всичко това е пряко свързано с използването на дървесината.

Вижда се, че и пред колективите на тези предприятия стои още много възможности за по-ефективно използване на дървесината. Решаващо звено е започнатата работа по усъвършенстване на техниката и технологията да продължи до равнището на напредналите в това отношение страни. И сега,

когато според решенията на пленума на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия от декември миналата година по техническото равнище на производството и качеството на продукцията следва във всяко предприятие да се разработи перспективен план за техническото му развитие, голямо внимание следва да се отдели и на въпросите, свързани с икономията на дървесина. Заедно с това, също от гледна точка на ефективността при използване на дървесината, заслужава да се помисли и върху бъдещата структура на дървообработването, с оглед концентриране на тази дейност в предприятия-комбини.

По-висока ефективност при използване на дървесината, главно чрез намаляване на потреблението й чрез многократно й използване и чрез внедряване на заместители, може да се търси и в строителството. Независимо от постигнатото тук, все още много дървесина се пропилява под формата на кофражи и укрепителен материал. Не са малко възможностите за икономия на дървесина и при вътрешното устройство и обзавеждане на обществени сгради, салони, жилища и др. Тук особено голяма роля могат да изиграят неограничените заместители. Прави впечатление, обаче, че, въпреки наличието на такива възможности, проектиранти и строители не се съобразяват с разпоредбата на Правителството и излизаното разширяване дървесина. Това може да се види на много места.

Значителен принос ще даде и осъществяването на програмата, начертана от Осмия партиен конгрес, за увеличаване производството на електричество и нефт за отопление, за сметка на дървата.

Както се вижда, възможности и перспективи за пестене на дървесина има. Важно е, обаче, на какво ниво ще се провежда работата на този жизнено важен за нашата икономика въпрос. Несъмнено, решаващото се крие в отношението на хората към дървесината.

Михаил П. КАЛИМЕРОВ

гл. инженер при Окръжното управление на горите — Велико Търново

Вдъхновяващи успехи

ЖИВОТНОВЪДИТЕ при централния стопански двор на ДЗС — Елена заслужено са носители на званието „Ферма за комунистически труд“ и на паспорта на трудовата слава. Това те потвърждават и на тази година. Планът за млякото е 122 тона, а са надолени над 135 тона. Челните места заемат групите на Пенка Недева, Донка Василева, Димитрина Йорданова, Йордан Гайдаров и други.

С хубави резултати се представят и телчарката Стефана Калчева, която постигна за април среден дневен прираст над 800 грама. В много добро състояние са юниците и новородените теленца, при които няма допусната смъртност. Дял за това имат топлинните грижи на работничките Анка Пашова и Иванка Янкова. В дните пред Първи май във фермата бе пуснат в експлоатация новият доилен агрегат ДАЗМ.

С подчертано усърдие и старание работят и пастирите Христо Иванов и Димитър Чаналов. Добрите успехи на животновъдите в Елена се дължат не само на усърдие, но и на наученото в кръжочка по зоотехника и в школата за комунистически труд.

Кирило ВАСИЛЕВ

от Общественията редакция на в. „Борба“ в Елена

СТРОИТЕЛСТВО ЗА 35 000 ЛЕВА НАД ПЛАНА НАВРЕМЕННИ ГРИЖИ

В чест на Деветия конгрес на Партията строителите на новата болница и на едропанелните блокове във Велико Търново все повече разгарят трудовата надпревара. Под техническото ръководство на Георги Венков и Иван Иванов привършила строителството на трите едропанелни блока и започва изграждането на четвъртия.

Монтажната бригада на Васил Генчев даде обещание в чест на профсъюзния конгрес г завърши предсрочно с десет дни монтажа на едропанелния жилищен блок № 13. И младите, и стари работят на смяна за претворяване в дело на обещанието. Като постигат над 170 на сто изпълнение на трудовите норми, мазачите от бригадата на Ганчо Дошков воюват за предсрочно завършване на външните мазилки на блок 7 и цялата северна фасада на блок 8.

Под девиза „За честта на професията“ зидаро-кофражистите на Косю Каракосев от обект „Болница“ също разгарят съревнованието и вече са изпълнили надпланово строителство за 7000 лева. Сега строителите усилено работят на корпус „В“ от този голям обект.

В резултат на упорития труд и на надпреварата строителният колектив е изпълнил строителство за повече от 35 000 лева над плана.

М. КАБАКЧИЕВА

ПО СЛЕДИТЕ НА КРИТИКАТА

„ВТОРА ГОДИНА“

Под това заглавие в брой 49 от 23. IV. 1966 г. на в. „Борба“ се отпечатано писмо на нашия читател Тонко Г. Чолаков от Горна Оряховица, в което той изразява отгорчението си от факта, че втора година телевизорът му марка „АТОС“ обира праха в телевизионната работилница на Промкомбината. В писмо до редакцията от 30 април от Промкомбината — В. Търново, след като се обяснило, че не бил занесен при тях телевизорът, както е било нужно да му се направи, за да бъде пригоден за приемане програмата на Българската телевизия, как ремонтът се е забавил по липса на резервни части, другарите започват: „Винаги за забавяне на ремонта остава напълно, понеже отговорният на отдела Генчо Чолаков и техникът по телевизорите Стоян Чаушев са приели телевизора за поправка, без да изхождат от горните затруднения, за което са наказани със заповед на директора.“

Винаги наистина не е малка и е добре, че виновните са си получили наказанието. За гражданина, обаче, е по-важно телевизорът му най-после да бъде поправен. На този въпрос в писмото следваше да се даде ясен отговор.

МАШИНОСТРОИТЕЛИТЕ В НАСТЪПЛЕНИЕ

В Държавния машиностроителен завод в Павликени пак светло и празнично по цехове и открити работни площадки. Лекият пролетен вятър дигнал издигнатите знамена и числ на Шестия профсъюзен конгрес, слънцето огрява забръзните хора, металите, току-що белосаните стени. Предмайското съревнование не е затихнало. То донесе на машиностроителите високи успехи, а на страната изработената от тях надпланова продукция за 9000 лева.

И започналото настъпление към по-високи върхове на техническия прогрес, за усъвършенстване на нови производствени и подобряване качеството на изделията, продължава безспирно. Силите и уменията на работниците и специалисти сега

са призовани в чест на Деветия партиен конгрес да изработят повече от обещаното, да скратят сроковете. Успешно вече се изработват първите прототипове на цистерни и вместимост 2800 литра. Прототипната бригада с ръководител Тодор Филев ги изработва в два варианта — за вода и за гориво.

Преминалите в настъпление машиностроители ще посрещнат Деветия партиен конгрес и с други нови производства. Например, усъвършенстване на производството и на ациетиленови генератори за високо налягане до 2500 атмас. В момента се намират в проба серия и етажни керамични вагонетки, приспособени за автоматично пълнене. Групата работници,

начело с Кирил Славов, под ръководството на технолога Марин Мартинов са дали дума, че да бъдат завършени предсрочно, за да може по-бързо да започне тяхното редовно производство.

Едновременно с всекидневната трудова надпревара, изпират със социалистически съревнование, колективът живее и планомерно културно-масов живот. Специалистите се подготвят за своята вечер на специалистите, младите работници в лезния цех полагат изпит за повишаване на разредата си, по заводската радиопредба се поздравяват най-новите ударници и първенци.

Подготвят се събрания по цехове и бригади, на които ще се разглеждат и обсъждат въ-

просите за разкриване на нови резерви, за изпълнение на допълнително дадените обещания в чест на Деветия конгрес на любимата Партия. Наистина не е малко надпланово продукция — повече от 40 000 лева, а като се прибавят към тях и 14 000 лева обещания по-рано, тя ще достигне 54 000. Пак наред с общия трудов подем до края на месеца във всяка партийна група ще бъде проведен разговор на тема: „Какъв комунист съм аз?“

Темпът и ентузиазмът на започнатото настъпление от машиностроителите с всеки изминал ден придобиват по-голям размех.

М. МАНОЛОВ

Нашите кооператори-лозари тази година ще избият вредната практика — жестоко кършене на лозята. Вместо него ще приложим принципване. Колтуването вече стана практика, но и него ще приложим с известни изменения. То ще се прави на по-голям брой кордоци с по-малко гроздове на тях и безобратно ще се извърши двукратно на едно и също място, за да предотвратим зарастването на камбия и по-слабия ефект.

В близките няколко дни мерданските лозари са и пред първото пръскане. Всички звенови и бригадири следят по вата на първите мазни петна, сигнал, че е настъпило време за извършване на това мероприятие.

Димитър НИКОЛОВ

агроном в Мердана

в „БОРБА“

